ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr. A420144118
Lietas arhīva Nr. AA43-0324-19/7
ECLI:LV:ADAT:2019:0207.A420144118.12.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2019.gada 7. februārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Valda Zommere,
tiesneses Ilze Amona un Kristīne Kalvāne

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz /pers. A/ pieteikumu par Jēkabpils pilsētas domes 2017. gada 14. decembra lēmuma Nr. /numurs/ atcelšanu, sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2018. gada 24. jūlija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /pers. A/ un trešā persona /pers. B/ ir kopīpašnieki nekustamajam īpašumam /adrese/.
Ar Jēkabpils pilsētas būvvaldes (turpmāk – būvvalde) 2017. gada 3. novembra lēmumu Nr. /numurs/ (turpmāk – sākotnējais lēmums) atcelts būvvaldes 2016. gada 15. janvāra lēmums Nr. /numurs/ (turpmāk – būvvaldes 15. janvāra lēmums), ar kuru trešajai personai tika uzdots atjaunot zemesgabalu iepriekšējā stāvoklī – līdz 2016. gada 1. maijam nojaukt uzbūvēto žogu, kas sadala nekustamo īpašumu divās daļās paralēli /nosaukums/ ielai, un nojauktās būves atrašanās vietā atjaunot zālienu, kur tas bojāts būvniecības vai nojaukšanas darbu laikā.
Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja.
Ar Jēkabpils pilsētas domes 2017. gada 14. decembra lēmumu Nr. /numurs/ (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) sākotnējais lēmums atstāts negrozīts. Pārsūdzētais lēmums pamatots ar to, ka 2017. gada 6. jūnijā ir stājušies spēkā Ministru kabineta 2017. gada 9. maija noteikumi Nr. 253 „Atsevišķu inženierbūvju būvnoteikumi" (turpmāk – noteikumi Nr. 253), kuru 6.3.4. apakšpunktā ir noteikts, ka būvniecības ieceres iesniegums vai cita būvniecības ieceres dokumentācija nav nepieciešama žoga būvdarbiem ārpus publiskas ārtelpas. Līdz ar to būvvaldes 15. janvāra lēmuma esības laikā ir mainījusies tiesību norma, kas atceļ prasību iesniegt būvniecības ieceres dokumentāciju žoga būvdarbiem ārpus publiskas ārtelpas, kas bija spēkā lēmuma izdošanas brīdī.
Minētais ļauj atcelt būvvaldes 15. janvāra lēmumu par labu trešajai personai, jo ir mainījušies lietas tiesiskie apstākļi. Savukārt pieteicējs atbilstoši Civillikuma 1068. panta pirmajā daļā noteiktajam strīdu par rīcību ar kopīpašuma priekšmetu, tostarp žoga izbūvi, var risināt vispārējās jurisdikcijas tiesā.

[2] Pieteicējs vērsās tiesā ar pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu. Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.
[2.1]Trešā persona 2015. gadā bez būvniecības ieceres dokumentiem un bez saskaņojuma ar pieteicēju patvaļīgi kopīpašumā uzcēla žogu, norobežojot daļu zemesgabala. Ar būvvaldes 15. janvāra lēmumu tika konstatēta patvaļīga būvniecība un trešajai personai noteikts termiņš žoga nojaukšanai. Šo lēmumu trešā persona neizpildīja.
[2.2] Būvvalde nepamatoti ir pieņēmusi pārsūdzēto lēmumu, atsaucoties uz noteikumu Nr. 253 6.3.4. apakšpunktu un ignorējot kopīpašnieka tiesības. Pieteicējs nepiekrīt, ka strīds par nelikumīgā žoga būvniecību pieteicējam būtu jārisina civiltiesiskā kārtībā.
[2.3] Pieteicēja ieskatā noteikumu Nr. 253 6.3. punktā norādītais jāsaprot tā, ka būvniecības ieceres dokumentācija nav nepieciešama tad, ja ir saskaņojums ar personām, kuru tiesības tiek skartas, ja normatīvajos aktos par saskaņojuma nepieciešamību nav noteikts citādi, un ievērojot citos normatīvajos aktos noteiktās prasības. Šādā gadījumā, piemērojot noteikumu Nr. 253 6.3. punktu, jāņem vērā Civillikuma 1068. panta pirmās daļas nosacījumi, kā arī noteikumu Nr. 253 6.3. punktā norādītais, tas ir, jābūt saskaņojumam ar zemesgabala īpašnieku un trešajām personām, kuru tiesības tiek skartas.
Jēkabpils pilsētas pašvaldība jau kopš 2015. gada ir informēta, ka žoga būvniecība nav saskaņota ar pieteicēju.

[2.4] Pieteicējs atsaucas uz Ekonomikas ministrijas sniegto noteikumu Nr. 253 6.3.4. apakšpunkta skaidrojumu, vēršot uzmanību uz to, ka saskaņā ar Būvniecības likuma 18. panta otro daļu būvdarbi, kas neatbilst normatīvo aktu prasībām, ir kvalificējami kā patvaļīga būvniecība. Šis patvaļīgās būvniecības gadījums ir nošķirams no pārējiem Būvniecības likuma 18. panta otrajā daļā noteiktajiem patvaļīgās būvniecības gadījumiem. Proti, ja žoga būvdarbi ārpus publiskās ārtelpas ir veikti pretēji 6.3.4. apakšpunktam, piemēram, nav saskaņoti ar trešajām personām, tad šādi būvdarbi var tikt klasificēti kā patvaļīga būvniecība, un būvvalde var pieņemt lēmumu saskaņā ar Būvniecības likuma 18. panta piekto daļu.

[3] Administratīvā rajona tiesa ar 2018. gada 24. jūlija spriedumu pieteikumu apmierināja un atcēla pārsūdzēto lēmumu. Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.
[3.1] Lietā ir strīds par to, vai pamatoti ir atcelts būvvaldes 15. janvāra lēmums, ar kuru trešajai personai tika uzlikts pienākums novērst patvaļīgās būvniecības radītās sekas.
[3.2] Būvvaldes 15. janvāra lēmumā secināts, ka trešā persona uzbūvējusi žogu bez būvniecības ieceres dokumentiem un bez saskaņojuma ar pieteicēju, neievērojot Būvniecības likuma 17. panta ceturtajā daļā noteikto.
Tiesa, atsaucoties uz Būvniecības likuma 17. panta ceturto daļu un 18. panta otro daļu, Ministru kabineta 2014. gada 16. septembra noteikumu Nr. 551 „Ostu hidrotehnisko, siltumenerģijas, gāzes un citu, atsevišķi neklasificētu, inženierbūvju būvnoteikumi" 14. un 16. punktu, norādīja, ka žoga būvniecības brīdī un būvvaldes lēmuma pieņemšanas brīdī par patvaļīgu būvniecību tika atzīta tāda būvniecība, kas uzsākta pirms tai nepieciešamo dokumentu (paskaidrojuma raksta) iesniegšanas būvvaldē un nepieciešamo saskaņojumu saņemšanas.
[3.3] Pārsūdzētais lēmums pamatots ar noteikumu Nr. 253 6.3.4. apakšpunktu, kas šobrīd žoga būvniecībai ārpus publiskās ārtelpas vairs neparedz būvniecības ieceres dokumentācijas iesniegšanu būvvaldē, ja žoga būvniecība saskaņota ar zemesgabala īpašnieku un atbilst citām normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.
Tomēr tiesa secināja, ka arī jaunais regulējums pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdī prasīja žoga būvniecības saskaņošanu gan ar zemesgabala īpašnieku, gan tā būvniecības atbilstību citām normatīvajos aktos noteiktajām prasībām. Konstatējot, ka šīs prasības nav ievērotas, ir pamats atzīt, ka žoga būvdarbi neatbilst normatīvo aktu prasībām, kas atbilstoši Būvniecības likuma 18. pantā noteiktajam atzīstami par patvaļīgu būvniecību. Papildus tiesa norādīja, ka Būvniecības likuma 15. panta pirmās daļas 2. punkts nemainīgi noteic, ka jebkura būvniecības iecere ir jāsaskaņo ar zemesgabala īpašnieku.
[3.4] Tiesas ieskatā iestāde noteikumu Nr. 253 6.3.4. apakšpunktu piemērojusi atrauti no tiesiski nozīmīgiem faktiem, kādi jākonstatē, lai piemērotu attiecīgo tiesību normu, kā arī nepareizi novērtējusi attiecīgos faktus.
[3.5] Tiesa piekrita iestādes secinājumam, ka strīdi par zemesgabala lietošanu un apbūvi ir risināmi civilprocesuālā kārtībā, tomēr pirms pieņemt jebkādu lēmumu būvniecības jomā iestādei ir jānoskaidro fakts – ir vai nav dota zemesgabala īpašnieka (kopīpašnieka) piekrišana būvniecībai. Ja tādas piekrišanas nav, atkrīt jebkāda tālāka iecerētās būvniecības tiesiskuma vērtēšana publisko tiesību jomā.
[3.6] Ņemot vērā, ka iestāde nav noskaidrojusi un novērtējusi apstākļus, kas attiecas uz žoga būvniecības pieļaujamību, tiesa pārsūdzēto lēmumu atzina par prettiesisku.
[3.7[Tiesa norādīja, ka Būvniecības likuma normas primāri regulē būvniecību, nevis risina civiltiesiskus strīdus par īpašuma lietošanas kārtību starp kopīpašniekiem. Ja trešā persona uzskata, ka pieteicējs traucē trešajai personai lietot viņa kopīpašuma daļu vai nepamatoti nepiekrīt žoga būvniecībai, pusēm par to jāvienojas vai strīds jārisina tiesā civilprocesuālā kārtībā.

[4] Trešā persona iesniedza apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2018. gada 24. jūlija spriedumu. Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem apsvērumiem.
[4.1[Lai arī tiesvedība bija ierosināta tikai par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu, tiesa spriedumā paplašinājusi pieteikuma priekšmetu un taisījusi arī spriedumu par sākotnējo lēmumu.
[4.2] Tiesa atsaukusies uz pieteicēja pieteikumā minēto, nevērtējot to kritiski, pieņemot pieteicēja melus par patiesību un nepareizi interpretējot tiesību normas, kas attiecas uz konkrēto bijušo žogu, kurš dabā vairs nepastāv. Pa bijušā žoga robežu aug trešajai personai piederoši koki.
[4.3] Nepamatota ir norāde par zāliena atjaunošanu, jo bijušā žoga vietā zāliens pirms tam nav bijis.
[4.4] Patiesībai neatbilstoša ir pieteicēja norāde par to, ka trešā persona savā lietošanā ir ieguvusi vairāk zemes, nekā viņai pienākas. Trešā persona uzsver, ka lieto tikai to nekustamā īpašuma daļu, kas ar Zemgales apgabaltiesas spriedumu ir nodota trešās personas lietošanā.
[4.5] Tiesa nav ņēmusi vērā, ka 2015. gada 13. oktobrī pieteicējs ir devis piekrišanu robežžoga uzstādīšanai, tādējādi trešā persona nav pārkāpusi Civillikuma 1068. pantu.
[4.6] Trešā persona lūdz lietu izskatīt mutvārdu procesā.

[5] Pieteicējs paskaidrojumā par apelācijas sūdzību norāda, ka nav pamatots trešās personas apgalvojums, ka žogs būtu nojaukts. Būvvalde, saņemot pirmās instances tiesas spriedumu, ir veikusi nekustamā īpašuma apsekošanu un konstatējusi, ka žogs nav nojaukts

[6] Dome paskaidrojumā norāda, ka ir pieņēmusi tiesisku lēmumu un pamatoti noraidīja pieteicēja iesniegumu.

[7] Apgabaltiesa atbilstoši Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmajai daļai izskatīja lietu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[8] Vispirms izlemjams trešās personas lūgums izskatīt lietu mutvārdu procesā.
Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304. panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa lietu izskata rakstveida procesā.
Savukārt saskaņā ar minētā likuma 112.[1] panta otro daļu tiesa pēc sava ieskata var noteikt lietas, kura saskaņā ar likumu izskatāma rakstveida procesā, izskatīšanu mutvārdu procesā, ja uzskata, ka lietu lietderīgāk izskatīt tiesas sēdē.
Lietas izskatīšana tiesas sēdē ir lietderīga gadījumos, kuros no lietā esošiem dokumentiem nevar gūt pilnīgu priekšstatu par izskatāmo jautājumu. Šādos apstākļos personu uzklausīšana tiesas sēdē var sekmēt pareizu izskatāmā jautājuma izlemšanu. Savukārt, ja lietas materiāli ir pietiekami izskatāmā jautājuma izlemšanai, tad mutvārdu process parasti nav lietderīgs *(*sk. *Latvijas Republikas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2014. gada 6. februāra sprieduma lietā Nr. SKA-0034-14 (A420824810) 6. punktu)*.
Izvērtējot trešās personas lūgumu un lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa uzskata, ka nav pamata noteikt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā. Apgabaltiesa atzīst, ka lietā esošie procesa dalībnieku paskaidrojumi, tostarp trešās personas rakstveida paskaidrojumi (iesniegumi), kā arī pierādījumi, ir pietiekami, lai lietu apelācijas instances tiesā varētu izskatīt rakstveida procesā.
Apgabaltiesa norāda, ka rakstveida procesā procesa dalībniekiem tiek nodrošināts tāds pats tiesību apjoms kā mutvārdu procesā. Arī rakstveida procesā trešajai personai ir tiesības iesniegt pierādījumus un sniegt paskaidrojumus par lietas faktiskajiem apstākļiem, līdz ar to procesa veids nevar ietekmēt trešās personas procesuālās tiesības sniegt paskaidrojumus un iesniegt pierādījumus.
Ievērojot minēto, apgabaltiesa uzskata, ka lietas izskatīšana mutvārdu procesā nav lietderīga, un trešās personas lūgums ir noraidāms.

[9] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka trešās personas apelācijas sūdzība ir pamatota, bet pieteikums ir noraidāms.

[10] Būvvalde ar sākotnējo lēmumu, kurš atstāts negrozīts ar pārsūdzēto lēmumu, atcēla savu 15. janvāra lēmumu, ar kuru trešajai personai tika uzdots atjaunot zemes gabalu iepriekšējā stāvoklī – nojaukt uzbūvēto žogu, kas sadala nekustamo īpašumu divās daļās paralēli /nosaukums/ ielai, un nojauktās būves atrašanās vietā atjaunot zālienu, kur tas bojāts būvniecības vai nojaukšanas darbu laikā. Sākotnējā un pārsūdzētajā lēmumā norādīts, ka 2017. gada 6. jūnijā ir stājušies spēkā noteikumi Nr. 253, kuru 6.3.4. apakšpunktā ir noteikts, ka būvniecības ieceres iesniegums vai cita būvniecības ieceres dokumentācija nav nepieciešama žoga būvdarbiem ārpus publiskas ārtelpas. Līdz ar to ir mainījusies tiesību norma, kas atceļ prasību iesniegt būvniecības ieceres dokumentāciju žoga būvdarbiem ārpus publiskas ārtelpas, kas bija spēkā 15. janvāra lēmuma izdošanas brīdī.

[11] Būvvaldes 15. janvāra lēmums cita starpā pamatots ar Būvniecības likuma 17. panta ceturto daļu, kura noteic, ka būvdarbus, kuru veikšanai nepieciešama apliecinājuma karte vai paskaidrojuma raksts, drīkst uzsākt pēc tam, kad būvvalde minētajos dokumentos izdarījusi atzīmi par nosacījumu izpildi un speciālajos noteikumos paredzētajos gadījumos būvvaldē reģistrēti būvdarbu uzsākšanai nepieciešamie dokumenti.
Tā kā trešā persona nebija iesniegusi būvvaldē būvniecības ieceres dokumentus, būvvalde uzdevusi nojaukt uzbūvēto žogu. Ar noteikumu Nr. 253 spēkā stāšanos žoga būvniecībai ārpus publiskās ārtelpas vairs nav nepieciešama būvniecības ieceres dokumentācijas (paskaidrojuma raksta) iesniegšanu būvvaldē, līdz ar to būvvaldei vairs nav pamata uzdot nojaukt žogu.
Pieteicējs uzskata, ka būvvalde nepamatoti ir pieņēmusi sākotnējo lēmumu, atsaucoties uz noteikumu Nr. 253 6.3.4. apakšpunktu un ignorējot kopīpašnieka tiesības. Pieteicējs nepiekrīt, ka strīds par robežžoga būvniecību būtu jārisina civiltiesiskā kārtībā. Līdz ar to lietā pastāv strīds par to, vai būvvalde pamatoti atcēlusi 15. janvāra lēmumu sakarā ar to, ka mainījušās tiesību normas un noteikumu Nr. 253 6.3.4. apakšpunkts vairs neparedz būvniecības dokumentācijas iesniegšanu žoga būvdarbiem ārpus publiskas ārtelpas.

[12] Noteikumu Nr. 253 6.3.4. apakšpunkts cita starpā noteic, ka paskaidrojuma raksts, apliecinājuma karte vai būvniecības iesniegums vai cita būvniecības ieceres dokumentācija nav nepieciešama: saskaņojot ar zemes gabala īpašnieku, būves īpašnieku vai, ja tāda nav, tad ar zemes gabala, būves tiesisko valdītāju un trešajām personām, kuru tiesības tiek skartas, ja normatīvajos aktos par saskaņojuma nepieciešamību nav noteikts citādi, un ievērojot citos normatīvajos aktos noteiktās prasības: žoga un pirmās grupas sporta laukuma (bez inženiertīkliem) būvdarbiem ārpus publiskās ārtelpas.
Lietā nav strīda, ka uzbūvētais žogs atrodas pieteicēja un trešās personas nekustamajā īpašumā, sadalot to divās daļās, tātad nav šaubu, ka žogs atrodas ārpus publiskās ārtelpas. Tāpat no lietā esošiem fotouzņēmumiem neizriet, ka žogs būtu nojaukts.
Pieteicēja ieskatā, noteikumu Nr. 253 6.3. punktā norādītais jāsaprot tā, ka būvniecības ieceres dokumentācija nav nepieciešama tad, ja ir saskaņojums ar personām, kuru tiesības tiek skartas, ja normatīvajos aktos par saskaņojuma nepieciešamību nav noteikts citādi, un ievērojot citos normatīvajos aktos noteiktās prasības.
Apgabaltiesa minētajam nepiekrīt, jo, sekojot pieteicēja loģikai, ja kopīpašnieks nedod piekrišanu, tad būvētājam būtu nepieciešams iesniegt dokumentus būvvaldē, kas ir pretrunā ar noteikumu Nr. 253 6.3.4. apakšpunktā norādīto.

Apgabaltiesas ieskatā noteikumu Nr. 253 6.3.4. apakšpunktā norādītais jāsaprot tā, ka žoga, kas atrodas ārpus publiskās ārtelpas, būvniecībai jebkurā gadījumā nav nepieciešams iesniegt būvvaldē būvniecības dokumentāciju, bet minētais nenozīmē, ka būvētājs ir atbrīvots no citu normatīvo aktu ievērošanas. Var piekrist pieteicējam, ka jāievēro Civillikuma 1068. panta pirmās daļas nosacījumi un jābūt saskaņojumam ar zemes gabala īpašnieku (kopīpašnieku) un trešajām personām, kuru tiesības tiek skartas.
Tomēr paliek jautājums, vai gadījumā, ja nav saņemta kopīpašnieka piekrišana, vai pašvaldības būvvaldei ir tiesības iejaukties kopīpašnieku strīdā un uzlikt pienākumu nojaukt uzbūvēto žogu. Citiem vārdiem sakot, strīds ir par to, vai būvvaldei gadījumos, kad būvniecībai nav nepieciešama dokumentācija, ir tiesības kontrolēt, vai šāda būvniecība ir veikta, saskaņojot ar kopīpašnieku.

[13] Pieteicējs atsaucas uz Būvniecības likuma 18. panta otro daļu, kura noteic, ka būvdarbi, kas uzsākti vai tiek veikti bez būvatļaujas vai pirms tam, kad būvatļaujā, apliecinājuma kartē vai paskaidrojuma rakstā izdarīta atzīme par attiecīgo nosacījumu izpildi, gadījumos, kad attiecīgie lēmumi saskaņā ar normatīvajiem aktiem ir nepieciešami, kā arī būvdarbi, kas neatbilst būvprojektam un normatīvo aktu prasībām, ir kvalificējami kā patvaļīga būvniecība.
Apgabaltiesa piekrīt pieteicējam, ka būvniecības procesā nav pieļaujams, ka netiek ievērotas citu personu tiesības. Tomēr šajā gadījumā izšķiroši ir tas, vai būvvaldei ir pienākums kontrolēt personu tiesību ievērošanu jebkurā būvniecības procesā.
Būvvaldes kompetenci noteic Būvniecības likuma 12. pants. Šā panta trešās daļas 1. punkts noteic, ka būvvalde atbilstoši savai kompetencei kontrolē būvniecības procesu un tā atbilstību šā likuma un citu būvniecību regulējošo normatīvo aktu prasībām. Apgabaltiesas ieskatā likumā noteiktais pienākums kontrolēt būvniecības procesu nebūtu saprotams tā, ka būvvaldei būtu tiesības iejaukties privātpersonu savstarpējos strīdos. Kā izriet no minētās normas – būvvalde būvniecības procesu kontrolē atbilstoši savai kompetencei.

[14] Apgabaltiesa norāda, ka administratīvais process regulē tikai attiecības starp valsti un indivīdu publisko tiesību jomā, bet neregulē attiecības starp šīm pusēm civiltiesību un krimināltiesību jomā, kurās darbojas citi principi.
Publiskās tiesības izpaužas attiecībās starp valsti un personu, kur pastāv pakļautības (subordinācijas) attiecības. Tās regulē attiecības starp valsti un personu, nosaka to publiskās tiesības un pienākumus. Publisko tiesību uzdevums ir demokrātiskā sabiedrībā līdzsvarot indivīda un sabiedrības intereses, vienlaicīgi nodrošinot indivīdu pret neattaisnotu valsts iejaukšanos viņa brīvībās un garantējot indivīda vienlīdzīgas tiesības. Kā viena no pusēm publisko tiesību attiecībās vienmēr uzstājas valsts vai kāda tās institūcija (amatpersona), kurai piešķirtas noteiktas valsts varas pilnvaras, bet no otras puses fiziskā persona vai privāto tiesību juridiskā persona. Tiesisko attiecību puses publiski tiesiskajās attiecībās darbojas kā juridiski nevienlīdzīgas. Publiskajās tiesībās darbojas princips ,,atļauts viss, kas ir noteikts".
Savukārt privātās tiesības ir tiesības, kas aizstāv personas intereses tās līdztiesīgajās attiecībās ar citām personām. Privāto tiesību uzdevums ir nodrošināt divu vai vairāku brīvu un vienlīdzīgu indivīdu savstarpēji saskaņotu un pēc iespējas abpusēji izdevīgu rīcību. Privāto tiesību darbības jomā personas veido tiesiskās attiecības brīvi, pēc saviem ieskatiem un savstarpēji vienojoties. Privātajās tiesībās darbojas princips ,,atļauts ir viss, kas nav aizliegts".

[15] Būvniecības procesā ir konstatējamas gan publiski tiesiskās attiecības, gan privāttiesiskās attiecības.
Konkrētajā gadījumā rīcību ar kopīpašumu (saskaņojuma nepieciešamību) noteic Civillikuma 1068. pants – privāto tiesību norma.
Jāņem vērā, ka valsts pārvalde ir pakļauta likumam un tiesībām. Tā darbojas normatīvajos aktos noteiktās kompetences ietvaros. Valsts pārvalde savas pilnvaras var izmantot tikai atbilstoši pilnvarojuma jēgai un mērķim.
Apgabaltiesa nekonstatē, ka būvvaldei kādā tiesību normā būtu noteikts pienākums kontrolēt kopīpašnieku piekrišanu tādā būvniecības procesā, kurā nav nepieciešams iesniegt būvniecības ieceres dokumentus.
Kaut arī noteikumu Nr. 253 6.3.4. apakšpunktā cita starpā minēts, ka nepieciešama saskaņošana ar zemes gabala īpašnieku, būves īpašnieku vai, ja tāda nav, tad ar zemes gabala, būves tiesisko valdītāju un trešajām personām, kuru tiesības tiek skartas, no tā neizriet pašvaldības (būvvaldes) tiesības kontrolēt šāda saskaņojuma esību vai neesību un iejaukties privātpersonu savstarpējās attiecībās. Būvvaldei nav jārisina privātpersonu savstarpējie strīdi.

[16] Apgabaltiesa uzskata, ka pašvaldība pamatoti atcēlusi būvvaldes 15. janvāra lēmumu, norādot, ka strīdi par zemesgabala lietošanu un apbūvi ir risināmi civilprocesuālā kārtībā. Ja pieteicējs vai trešā persona uzskata, ka otrs kopīpašnieks traucē lietot viņa kopīpašuma daļu, pusēm par to jāvienojas vai strīds jārisina tiesā civilprocesuālā kārtībā.
Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pašvaldība pamatoti konstatēja, ka ir mainījušies lietas tiesiskie apstākļi, līdz ar to nav pamata uzlikt trešajai personai pienākumu novērst patvaļīgās būvniecības radītās sekas.
[17] Apgabaltiesa uzskata, ka pirmās instances tiesas spriedums nav pareizs.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307., 309. pantu, 329. panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Jēkabpils pilsētas domes 2017. gada 14. decembra lēmuma Nr. /numurs/ atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Latvijas Republikas Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente	*(paraksts)*	V. Zommere
Tiesnese	*(paraksts)*	I. Amona
Tiesnese	*(paraksts)*	K. Kalvāne